

[Oluf Johansen.]

gen har hjulpet det største landbrug. De største landbrug har i de seneste år fortrinsvis haft gode konjunkturer, men det skal også tilføjes, at de har haft den fordel at kunne udnytte grundforbedringslovgivningen og den gældende skattelovgivning i retning af afskrivning på nyanskaffelser.

De husmandsbrug, der savner det naturlige eksistensgrundlag, er de indeklemt husmandsbrug, medens de husmandsbrug, som ved en moderne drift ved hjælp af større grovfodermængder kan være ikke blot selvforsynende, men mere end det, kan skabe en produktion, der i høj grad giver dem en berettiget plads indenfor dansk landbrug og gør dem til et plus med hensyn til vor eksport. Jeg gad nok vide, hvor vi var henne, hvis dansk landbrug gav sig til at avle mere korn og udelukkende blev et kornproducerende erhverv, som lod den dyriske produktion gå betydeligt ned.

Husmandsbruget har en fordel, som ikke kan tages fra det, nemlig at det pr. arealenhed avler flere foderenheder end de større landbrug. Det har nu altid været en lykke, at vi har haft et så alsidigt landbrug, hvor store og små brug har suppleret hinanden på en ganske fortrinlig måde. Vi er nogle her i landet, der stadig har ment, at de mindre landbrugeres tal burde udvides ved supplerung af jordarealerne og ved øget udstykning, og vi tillader os at mene det fremdeles.

Landbrugsministeren (Hauch): Jeg takker de ærede ordførere for den, som jeg måtte forstå det, velvillige indstilling til dette lille lovforslag. Loven som helhed — i og for sig ikke så meget disse ændringer, men selve hovedloven — er jo ikke så lidt indviklet; det er ikke lige at gå til at finde rede i disse bestemmelser og deres virkninger. Det er mig bekendt, at de unge jurister, som skal op til eksamen, i meget høj grad føler sig lettet, når de erfarer, at de ikke skal til at gøre rede for lov om brug af huse på landet, og det viser vel i og for sig bedst, at den indeholder mange indviklede problemer. Men vi har jo kunnet arbejde med den så nogenlunde hidtil. Dog viser denne lille tillægslov, at man ikke har taget alle forhold i betragtning, da man sidste gang beskæftigede sig med loven.

Ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Korsgaard, stillede mig to spørgsmål. Det første svarede jeg i virkeligheden på ved min fore-

læggelse af lovforslaget for ikke så længe siden, men jeg skal gerne gentage forklaringen, så at sagen forhåbentlig bliver helt klar for det ærede medlem.

Ved lovforslagets bestemmelser fastslås det, at den ret til fornyelse af brugsforholdet indtil 1. april 1955, som der ved sidste tillægslov af 31. marts 1950 til lov om brug af huse på landet blev skabt hjemmel for, skal gælde for alle brugere af sådanne huse, forsåvidt enten brugeren selv eller en af hans forgængere i forpagtningen har indgået forpagtningskontrakt om ejendommen inden 1. april 1927 eller med brugskommissionens godkendelse efter det nævnte tidspunkt.

Det, jeg forstod interesserede det ærede medlem mest, var hans sidste spørgsmål, som han bilagde med et konkret eksempel. Det ærede medlem bad mig oplyse, om det nu foreliggende lovforslag medfører nogen konsekvenser for ejeren af et 8 års hus, der først er givet i brug efter 1. april 1927. Jeg kan hertil svare, at det gør lovforslaget ikke. Ejeren af et hus, der først er givet i brug efter 1. april 1927, kan i dag sige brugeren op til fraflytning ved en 8-årig periodes udløb, hvis den oprettede brugskontrakt ikke er godkendt af kommissionen, og denne ret bevarer han også efter det foreliggende lovforslag. Jeg skønner således ikke, at det ærede medlem behøver at nære nogen ængstelse for, at nogen ved denne lov i de tilfælde, som det ærede medlem nævnte, overhovedet kommer i nogen vanskeligheder — hans stilling er, som den var før lovens gennemførelse.

Ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Oluf Johansen, ville — således forstod jeg ham — foranledige, at jeg skulle påvirke kommissionen i dens fremtidige arbejde. Jeg måtte forstå det således, at det ærede medlem ønskede, at den skulle gøre den side af hele problemet færdigt, som angår lejehuse. Jeg har ikke noget at indvende imod, at kommissionen gør dette, men det forekommer mig ikke at være naturligt for ministeren direkte at gribe ind i kommissionens arbejde. Jeg vil afvente det tidspunkt, da kommissionen selv måtte komme med en indstilling som den, det ærede medlem ønsker.

Med disse bemærkninger bringer jeg de ærede ordførere en tak og håber, at mine bemærkninger til det ærede medlem hr. Korsgaard må være tilstrækkeligt oplysende for ham.

Korsgaard: Jeg takker den højtærede minister for det klare svar, han afgav, og